

Vrijdag 10 april 2025, eerste dag van de Zuid-Limburg excursie - Wendelmoed Korver

Op tijd gestart in Heiloo, onderweg bijna geen vertraging, en zagen we al onze eerste Gierzwaluwen vliegen. Zoals verwacht om 10.30 bij de Plus supermarkt in St Odiliënberg in Zuid-Limburg. Onderweg. Elice trakteerde daar iedereen op overheerlijke zelfgemaakte makarons. Wat een feestelijk begin!!!

Kees Rooselaar (onze excursieleider) stelde voor om als eerste naar Munningsbos te gaan om de Zwarte, Middelste en Grote bonte Spechten te gaan spotten. Jammer genoeg hoorde en zagen we alleen de Grote Bonte Specht. Hierna gingen we naar Aerwinkel. Vorige week waren hier Geelgorzen gesignaleerd. Helaas, niet de Gele, en ook geen Grauwe Gors.

Toen op zoek naar de hamsters (Korenwolf) Wel hun holletjes gezien, of waren dit muizen? In het veld stond een Ooievaar en een kudde Reeën, Kieviten, Roeken, de Witte Kwikstaart en de Holenduif.

Aan het eind van de middag gingen we naar de Bocholtzerheide. Na 5 Buizerds de Rode Wouw, met prachtig gevorkte staart. Indrukwekkend om te zien. Aan de horizon bij een kerk ook nog een Slechtvalk.

Hierna in kolonne met onze 4 auto's en een busje naar onze accommodatie. "Op de Hopschet", midden in het dorp Vijlen. Nadat iedereen zich had geïnstalleerd en een "eenvoudig slaapplaatsje" had gevonden, gingen we heerlijk eten op 7 minuten loopafstand van onze accommodatie.

Zaterdag 11 april, tweede dag van de Zuid-Limburg excursie – Martine Kamminga

Na een wat onrustige nacht voor iedereen, waarin we moesten wennen aan de wat primitieve accommodatie, zeker voor de vele 70 plussers onder ons, begon de zon op te komen en de eerste merels lieten hun gezang al horen. Daar weerklonken al de eerste, zo zacht mogelijke, voetstappen van stevige wandelschoenen op de krakende trappetjes van het gebouw. De echte vroege vogels begonnen aan een eerste wandeling. Dat bleef niet zonder resultaat. Bob had een Das gezien! En er werd een Zwarte Roodstaart gespot.

Het ontbijt overtrof ruimschoots onze verwachtingen. Warme broodjes, gewone sneetjes brood, melk, karnemelk, van alles, ook voor de lunch, al moest er wel het één en ander aangevuld worden. Maar de beheerder was steeds in de buurt voor contact.

Rond half 9 gingen we naar het Kerperbosch in de buurt. Daar zou de Taigaboomkruiper kunnen worden gezien. We zagen Groenling, hoorden veel Zwartkoppen, zagen Boomklevers, Vuurgoudhaantje met zijn witte wenkbrauwstreep, weer een Boomklever tegen een oude Eik, een Grote Bonte Specht, een Glanskop (vermoedelijk), twee vechtende Vinken die laag vlogen en weer omhoog, twee roepende Gaaien en we hoorden een Zwarte Mees.

Langs het bospad bloeide Witte Klaverzuring. De steeltjes smaken lekker friszuur. Om een uur of 10 zagen we weer een Boomkruiper. Of het die Taigasoort was, zullen we nooit weten, want we zagen zijn snaveltje niet. Op de terugweg naar de auto's, zagen we twee Zwarte Mezen en, heel leuk, een Kuifmees in de naaldbomen.

Bij de uitspanning Het Hijgend Hert dronken we wat met een taartje, en konden we een schitterende Pauw bewonderen, die zichtbaar met gesloten ogen in het zonnetje zat te genieten. In de bomen tegenover het restaurant fladderden Groenlingen rond.

Het volgende doel was een trekvogel-kijkplek op 167 meter hoogte, in de buurt van Wittem. Het was even zoeken waar het precies lag. We volgden niet allemaal dezelfde navigatie informatie. We kwamen er wel, maar de één iets eerder dan de ander, wat wel enige verwarring gaf. Reden we wel goed? Afijn. Boven ons juichte een Veldleeuwerik. Hij dook en vloog weer op. Geweldig om te zien. Verder vlogen er twee Buizerds en een Havik, heel in de verte. Een man die daar ook stond, had Graspiepers gezien. De stevige wind bracht klokgelui met zich mee. Een Rode Wouw oogstte onze bewondering en drie Raven vielen een Buizerd lastig. Op een paaltje rustte een Kraai.

Om kwart over één maakten wij ons op voor de tocht naar de Curfsgroeve bij Berg en Terblijt. Op het dak van het restaurant bij een camping zagen we een Gele Kwikstaart. Het was een flink stuk klimmen. Maar wat een uitzicht, en de beloning was het waard: aan de overkant van de groeve, in een nis, zat moeder Oehoe met drie, later bleek, vier jongen haar omgeving in de gaten te houden! Voor mij de eerste Oehoe van mijn leven.

Er zat een groepje jonge scouts gezamenlijk opdrachten uit te voeren. Één van hen beweerde alle dagen die Oehoe te zien. Maar een jongeman die met zijn vriendin kwam kijken, woonde in de buurt en had er nog nooit één gezien. Vooral Meia maakte de voorbijgangers enthousiast en degenen van ons met een telescoop boden hun aan om ook even te kijken. Tot slot ging er een 1-jarige Torenvalk in een boompje onder ons zitten.

Onderweg terug naar de auto's konden we nog een Merel, Putters en een Tjiftjaf bewonderen.

Op naar de Eijsderbeemden bij Oostmaerland, aan de Maas. Daar zaten wat witte Soepganzen met een enkele hybride, Oeverzwaluwen, 1 Boerenzwaluw, een Slobeend, Meerkoeren, een Gele Kwik op een eilandje en we hoorden een Groene Specht. Toen hielden enkelen het wel voor gezien en gingen terug naar de auto. Linda zag onderweg een Grasmus in de heg bij de parkeerplaats, ze hoorde een Boomkruiper in het bos achter ons en we hoorden weer de alomtegenwoordige Zwartkop. De platanen hadden mooie bolvormige bloeiwijzen in diverse groottes, net kerstballen. De anderen zagen sporen van de Bever, nl. afgeknaagde boomstammen.

Jaap Olbers was jarig. Zijn dochter woont in Maastricht en als verrassing haalde Radha haar op om samen met ons zijn verjaardag te vieren in een restaurant in Vijlen, vlak bij waar wij sliepen. Dat was een groot succes! Na het eten, laat in de avond, bracht zij haar ook weer helemaal terug naar Maastricht. Pas die avond regende het een beetje. veel minder dan verwacht.

Verslag Excursie Limburg zondag 12 april – Jaap Olbers

Na een goede nachtrust was ik vroeg uit de veren en had nog wat tijd om de weg naar beneden, naar de weiden, de boomgaard en de akkers te lopen. De zon was laag boven de horizon, links van me. Het was nog fris, en dat zou de hele dag zo blijven. Op de terugweg kwam Cees me tegemoet om nog een laatste blik over het gebied te werpen.

Het ontbijt was net als de vorige dag een levendige bedoening; het smaakte me goed en ieder zorgde voor een lunchpakket. De hotelhouder had het er druk mee. Mijn bagage had ik al beneden gezet, maar ik wilde toch nog eens mijn slaapkooi zien. Zie afbeelding. En ik kon de rolkoffer van Marjo mee naar beneden brengen. Even later begonnen we de reis terug.

Ter hoogte van Ohé en Laak parkeerden we dicht bij de Maas en gingen een wandelgebied in van oude geulen en rietlanden en lage struiken, de Stevolplas. Ondanks de stevige regenbui van de vorige avond was het gebied goed te betreden. De eerste Nachtegaal deed schuchtere pogingen om te zingen en we hoorden al snel enkele van zijn talrijke melodietjes. De mooiste lentebode was de Koekoek. Cees wees ons bij de rietkraag een zwemspoor aan van de bever. Op de terugweg lette ik wat beter op de knaagsporen.

Een half uur later waren we in Noord-Limburg, in het Nationaal Park Maasduinen. Na een korte wandeling zagen we een uitgestrekt moerasgebied, dat vanaf een fraaie houten uitkijkpost goed te overzien was. Hier hebben we nog eens de rode wouw zien rondcirkelen. Naarstig zocht Linda, Cees en anderen een kleine zangvogel, de ... Ik weet niet of er zekerheid te bieden was. We zijn daarna nog verderop bij een tweede uitkijkpost beland, een klein platform, dat met een trap te bereiken was. Ook hier was een uitgestrekt nat gebied te zien. De lijst van Bob met waarnemingen zal naar ik verwacht, nog veel verrassingen laten zien. Cees meldde eerder, dat de eerste dag al zo'n 50 soorten gezien en gehoord waren. Hij ontving op deze locatie een presentje en een fles appelsap, gebotteld op de boerderij van de hotelhouder. Paul en Femie hadden een waarschuwing toegestuurd – ze waren al eerder op weg naar Castricum – dat de A2 onder Utrecht afgesloten was. Jan reed via Uden en Oss eerder naar het westen en omzeilde daarmee de ring rond Eindhoven. Maar we zouden tenslotte met vier files te maken krijgen. Chapeau voor Jan, hij bleef de rust zelve en rond half zeven waren we weer thuis.

Om allerlei redenen willen Marjo en ik alle deelnemers van harte bedanken. Het was voor ons een avontuur.

